

[Ikast]

skal have fundet en anden løsning, og det er vi villige til at se på.

Ellers vil jeg afvise alt det andet, der står i forslaget, på nøjagtig samme måde som hr. J.K. Hansen. Der er fuldstændig lovhjemmel til at gennemføre det, der er gennemført på Amager. Noget af det er godt nok helt tilbage fra 1976, som er taget op og videreført. Dertil kan jo et ret stort ansvar for det, der omtales i forslaget, jo henføres, og jeg ville gerne, hvis jeg kunne, korrekse og sige, at det var noget skidt, der blev lavet. Vi havde nogle ret store undersøgelser, fordi der kom mange klager – der kom rigtig mange – og derfor var vi rundt og se på det, og vi talte med de forskellige, og vi talte med dem, der udførte disse ekspropriationer. Der er vel siger og skriver to af de ekspropriationer, der kan komme på tale, der er problemer i, hvis de da ikke allerede er afklaret på nuværende tidspunkt.

Jeg vil sige, at det med lejerne vil vi gerne være med til at se på, resten må vi afvise.

Svend Erik Hovmand (V):

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at vi i Venstre lægger overordentlig megen vægt på grundlovens bestemmelser om ekspropriation. Vi lægger megen vægt på, at borgernes rettigheder efterkommes til fulde, og lad det være sagt som indledning og som en understregning af, at hvis vi på nogen måde er i stand til på saglig vis at kunne tilgodese det synspunkt, som jeg netop har givet udtryk for, i endnu højere grad, end tilfældet er i dag, så må vi naturligvis gå ind i en seriøs overvejelse af det. For os er det fantastisk vigtigt, at den enkeltes ejendomsret respekteres.

Når vi så vender os til det konkrete forslag, må jeg sige, at det kan vi ikke acceptere i fuld udstrækning og med den formulering, hvori det foreligger her. Specielt må jeg jo sige, at bemærkningerne, som bygger på – sådan kan det i hvert fald opfattes – Fremskridtspartiets reelle og legale erklærede modstand mod Øresundsbroen, må vi naturligvis tage afstand fra. Det er jo rigtigt, som flere har været inde på allerede, at der ligger et klart lovgrundlag, så derfor må vi naturligvis tage afstand fra den side af sagen. Men det ændrer ikke ved, at der selvfølgelig ville kunne sikres nogle bedre vilkår, og at det i hvert fald er en grundig overvejelse værd, om man kunne sikre bedre vilkår for ejere og for lejere.

Ministeren har været fremme med nogle synspunkter om lejernes problemer, som vi absolut ikke er afvisende over for. Ejernes problemer kan man da selvfølgelig godt afvise, men sagen er jo altså, at man, hvis man vender sig mod andre projekter, måske nok ville kunne sige, at her er tale om, at ejerne af nogle ejendomme er blevet udsat for en ekspropriationsforretning på et meget tidligt tidspunkt i forhold til et projekts iværksættelse. Om man her kunne finde en bedre model end den, vi kender i dag, skal jeg ikke på forhånd afvise.

Men at der er tale om, at vi med Øresundsforbindelsen ikke har haft et tilstrækkeligt lovgrundlag, tror jeg ikke man med nogen føje vil være i stand til at hævde.

At det har haft nogle konsekvenser, som vi bør se på, vil jeg ikke afvise, men for os er det som sagt helt, helt afgørende, at vi gør, hvad vi i dette Folketing kan for at hæge om grundlovens erstatningsbestemmelser og sikre, at vi også i praksis fuldt ud lever op til dem.

Tommy Dinesen (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Gade, ikke kan være til stede, skal jeg her fremføre mit partis bemærkninger.

Vi synes, at det forslag, der ligger her, er udtryk for sund fornuft, og man kan sige, at når den enkeltes ejendomsret krænkes af det offentlige inden for lovens rammer, så burde der måske også være en beskikket forsvarer.

Trafikministeriet burde måske sørge for, at der var en række advokater landet over, der havde kendskab til lovområdet og domspraksis. Disse advokaters bistand burde stilles vederlagsfrit til rådighed for lodsejerne, lige så snart der er et ekspropriationsindgreb i vente.

Mange lodsejere bruger deres almindelige husadvokat. Mange af dem har intet kendskab til området og vejleder deres klienter for dårligt, og af den grund er der mange sager, der ankes videre på et oplagt urimeligt grundlag.

Resultatet er så kun en endnu mere utilfreds lodsejer, der tilmed får en stor advokatregning, der for det meste kun dækkes med en meget lille del af ekspropriationsomkostningerne, og der er også eksempler på erstatninger, der burde have været anket, men lodsejeren troede ikke at have nogen chance for et nyt syn på sagen.